

Cuvinte de Foc

Azis martorul Mola: „Oven cu totu la dispozitie cea mai formidabila divinitate, cel mai rezistibil instrument de lupta, mai puternic decat tancurile si mitralierile: este propria noastra cerura”

Si spusa ^{nu} a fost retorica. Cand a sfinzit-o cu propriul sau sange, lumina veche s-a extins in jurul lui. Sa clatinat ca o sandrana roasa si runcata de organe pacate si era gata sa se prabuseasca. Au ramas născuti misii. Lumina noua in trazuca din inaltimi inaccesibile, unde, nu fapta dar micizatul lor hotar un poate sa se ridice. Aceasta for. mndabila orbi a noui elite, fainita in ceruri, in imparatia credintei a nemurii sufletului, asigura deciziva superioritate fata de dusmanii si constitue chezaia deplinei biruinte.

Dar intr-un razboiu de viata si moarte, cum este ocel al neamului romanesc, se intre buintea toate. Si arma la muncimaster noastre si tot nationale ofera luptatorilor sai. au incins sabile neamului un formidabil explozibil, de cea mai autentica esenta romaneasca. Este explozibilul marilor multimi romaneesti. A fost facut din suferinta, suflare, lacrimi, sange in timpul amarei izobii. A fost comprimat sub presiunea secunilor de impicare feroasta. Funegă si astazi in mainile noastre dintii scrisuti ai sfantului nostru taran cu fata mptă de suferinta si buzele arse. Este expresia cea mai divinatorica a limbii romaneesti. Cea mai frumoasa pentru spoliatori de astazi, care au pus-o la indin. Cuvantul ciocoi. Daca prima expresie este trazuca mult din cer, a doua e lava tasuita din adancurile pamantului tari noastre, care a gemut si geme. Alti martiri, cand torturati in lauti si sangeau, au gemut: o centă de ciocoi straini. Revolta impotriva „ciocailor din Targrad” buluie in toate boladele eroice ale hardicilor romeni. Co. buc, blandul autor al idilelor taraneesti, cand a

iz lăcută teluric în acel năprasnic. Noi vrem părușind
la „ciocoul pubeag adus de vânt să năpustit în fața nitor.

Acest-cușant-caplozibil popular înră, e răsunat
de străini. Vor să nu lăfăie. ~~Nege~~ Negeștii inter-na-
tionali de haine vechi și arme. Toti și dogări Auschiuitti
și alti venetici, prin coșile de topor, prin fite lună să-l
oprișcă și în valvataie unșturăoare să asvârle în aer
asezându-le milenare ale neamului românesc. Vor să
ne distrugă cu propria noastră armă. De aceea tre-
buie să negeșim. Dar nu numai atât. Trebuie să
mămurim cu vigoare această armă care rezolvă în
acelas timp cheștiunile naționale și probleme so-
ciale, pentru cănd nici mișcările „ciocoul pubeag
adus de vânt” nu se ridicare în această țară!

Nimic în felul acesta vom de pace și fetele lor
mililocalilor de țărani români, care au rămas înpi-
lati și umiliți de ocărășii venetici pe lângă velle lor
milenare.

Cont. Papauce